Ч. 127. Субота 20 (7) червня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — З Росиї. — Всенімці про ситуацию. — Демонстрациї против бана Хорватиї.

П. Президент кабінету бар. Бек відбув оногди конференцию з провідниками правительственних сторонництв. На конференциї бар. Бек заявив, що по покінченю буджетової дискусиї правительство предложить палаті закон про підвисшене контингенту рекрутів краєвої оборони та закон про резервістів, закон про податок від горівки, закон меліорацийний та закон про удержавнене ческої північної зелізниці. Парлямент мав би радити до дня 15 липня. — П. Мінїстер скарбу др. Коритовский заявив, що правительство з підвисшеного податку від горівки призначить 13 міліонів на поліпшене платні низших урядників державних. Конференция не ухвалила нічого, бо провідники сторонництв мусять перше порозуміти ся зі своїми клюбами.

На основі нового закона про підвисшене контингенту рекрута краєвої оборони Галичина має давати о 1422 рекрутів більше як доси. За то від двох послідних вправ буде увільнених 12.000 вояків краєвої оборони.

Віденьскі ґазету доносять, що університети мають бути отворені в понеділок дня 22 с. м. Поки-що треває студентский страйк. В академічних кругах надіють ся, що студенти повернуть до викладів коли проф. Вармунд особисто в Інсбруку забере голос, аби пояснити студентам, що на конференциї ректорів, в котрій він брав участь, ситуация поліпшила ся. Коли би проф. Вармунд не задумав успокоїти студентів, то про скоре полагоджене справи не можна говорити.

Нарада в справі університетского страйку, яку відбув п. мінїстер Мархет з університетскими ректорами відняла властиво підставу дальшому страйкови навіть споглядаючи на ту справу із становища иминх вольнодумців. Однако т. зв. вольнодумне дневникарство з N. fr. Presse на чолі піддуває дальше і так розятрені уми і доводить тим способом до розладу, котрий стає в різкій суперечности з усякою взагалі свободою. У Відни університетскі студенти відбули віче а відтак вирушили на парлямент, де позачинювано входові двері, а социялістичний посол Пернерсторфер витав промовою студентів. Ухвали, які запали між німецкими студентами по ріжних університетах, вказують, що они не думають занехати страйку, бо бажають приневолити університетскі власти і правительство, щоби зовсім піддати ся доманяганям студентских віч. Тим самим положене для правительства і університетских властий, котрі в тій справі поносять велику вину, стає грізним, бо тепер правительство буде приневолене заняти виразне і рішуче становище і показати, що оно не уступає перед напором т. зв. вольнодумних студентів, а то знов може викликати в парляменті бучі з боку социялїстів і радикалів, котрі стоять на боці того студентского руху. — На львівскім університеті панує спокій, а так само і на краківскім, де понад 1000 студентів вручили ректорови письмо против страйку і просьбу до сенату, щоби ніяк не допустив до зачиненя університету або до здержаня викладів, які там відбувають ся мимо змагань социялістів, на всіх виділах без перепони.

Росийский мінїстер скарбу Коковцев вніс в думі проєкт закона, котрим дає ся мінїстрови скарбу власть затягнути 200 міліонів рублів внутрішної краєвої позички ще перед затвердженєм буджету на 1908 рік. — В Думі мінїстер скарбу відповів на інтерпеляцию в справі емісиї державних облїґаций в сумі 163 міліонів рублів при помочи царского указу, що після інтерпелянтів на основі законів мусить бути переведене за дозволом Думи. Дума 130

---

32)

Артисти і їх штука.

Образки із сучасної і давнїйшої культури.

Після Де Во, Остена і др.
написав К. В.

(Дальше *).

Вітчиною Конзуля була Африка, сторони над Конґом, але більшу та й мабуть щасливійшу часть свого житя перебув він за океаном на Коні Айленд коло Ню Йорку, де властитель менажериї Франк Босток, пізнавши єго неоцінені прикмети старав ся поробити єму всякі можливі вигоди, які лиш єго малпяча душа могла забажати. Конзулеви назначено помешкане, якого могли були єму позавидувати сотки тисячів людий і тут то розвинули ся єго духові прикмети до нечуваної висоти. Сторожем а заразом і товаришем забави назначено єму інтеліґентного мурина, з котрим єго звязала так тісна і щира дружба, що лиш смерть могла їх розлучити. Той мурин був взірцем для Конзуля. Від него научив ся він, як порушати ся прилично в людскім одіню, як уживати з цілою зручностию ножа і вилок, як удавати зачитаного в книжці і як з кудьги курити циґара або папіроси.

О якійсь дресурі не було при тім нїколи й бесіди. Розумний шімпанз просто лиш наслідував з власної волї то все, що єго займало в єго окруженю, а коли часами, попадав в свої зьвірячі навички, то спамятував ся борзо а тоді було по нім таки виразно видко, що він того встидав ся.

Але особливо впадаючий доказ високо розвиненого зрозуміня людскої культури дав Конзуль одного разу в недузї, в котрій не один чоловік не показав би такої відваги. Одного дня дав він не двозначно пізнати, що єго нагло зачали зуби боліти, хоч доси мав всі зовсім здорові. Він дав ся зовсім терпеливо оглянути лікареви а той порішив, що треба буде вирвати три зіпсовані черінні зуби. Не без обави приступлено до операциї. Позаяк годі було шімпанза наркотизувати, а на случай єго опору або розлюченя треба було числити ся з таки досить значною єго силою, то до помочи лікареви на случай потреби прилагодило ся аж шість людий. Показало ся однак, що їх зовсім не було потреба, бо коли лікар вирвав перший зуб, шімпанз схопив ся з крісла, але лиш на то, щоби лікареви подякувати; на знак своєї вдячности зачав він з лікарем так пестити ся, як то робив лиш зі своїм приятелем мурином а відтак не чекаючи завізваня сів собі сам знову на крісло так, як того було лікареви потреба і дав собі вирвати два другі зіпсовані зуби.

Доки Конзуль перебував в Америці, здоровле єго було знамените. Він їв і пив з дуже добрим апетитом, купав ся що дня в мори і спав по десять до чотирнайцять годин на день. Нещасте хотіло, що людем забагало ся тягнути зиски з єго розуму. Конзуля випозичено за значною заплатою якомусь підприємцеви, котрий постановив обвозити єго по сьвіті і показувати за гроші. Жите Конзуля заасекуровано в якімсь американьскім товаристві асекурацийнім і він вибрав ся в дорогу до Европи. Виїзд єго сповістила сьвітови вся праса европейска подаючи жартобливо, що до Европи їде з Америки високий достойник, бо американьский конзуль. Артист той їхав яко пасажир першої каюти а перебувши подорож досить добре заїхав насамперед до Парижа, де станув в однім з найперших готелів і своїм першим виступленем здивував не мало жителів французкої столиці. Конзуль своєю забавною поверховностию робив вражіне старого, задуманого Ірляндця а єго поважне, статочне поведенє, єго спокійна самосьвідомість відріжняли єго зараз на перший погляд від всіх тих дресованих малп, які тут хтось видів.

Перебраний за шофера, в плащи і шоферскій шапці на голові, сидів він на малім самоїзді і кермував ним так само зручно як би й справдешний шофер. Він обідав в реставрациї з вдоволеним смакуна, з приступностию великого пана подав кождому руку, а коли засів до фортепяна, то прибирав рухи і міни граючого артиста з такою точностию і вірностию, що викликував тим просто поражаючу комїку. При тім однак анї разу не скортіло єго заграти „на чотири руки". До кількох днів став ся він любимцем Парижан а тілько було й всеї бесіди, що про Конзуля. Але контрактові з'обовязаня єго підприємця змусили єго їхати до Льондону і Берлина.

Берлиньскі ґазети розписували ся широко про гостину Конзуля а „Berl. Lokal-Anzeiger"

голосами против 99 приймила відповідь міністра до відомости, висказуючи надію, що на будуче міністер в своїй діяльности буде придержувати ся строго постанов законів і що кожда емісия буде переводжена за дозволом Думи.

Войовнича промова цісаря Вільгельма викликала велике враженє в політичних і дневникарских кругах і є тепер предметом всіляких толків. „Reichspost“ замічає, що Австро-Угорщина не може вдавати ся в авантурничі справи. — Тимчасом всенімецка „Ostdeutsche Rundschau“ наклик๊ує парляментарні сторонництва німецкі до розему з огляду на трудне положенє Німців, щоби тим способом здобути для німецкого живла рішучий вплив на заграничну політику. — Тоді могли би Німці приневолити міродатні круги правительственні, щоби Австро-Угорщина на случай війни ішла рука в руку з Німеччиною і щоби Австро-Угорщина на основі ухвал в обидвох парляментах заключила правно державний союз з Німеччиною, котрий би став основним законом в нашій монархії.

Вчера по процесиї Божого Тіла в Загребі прийшло до великих демонстраций против бана Равха. В часї процесиї ішов бан за бальдахимом, а за ним заступник бана, шефи секций, старші жупани і инші достойники. Доки тревала процесия був спокій і публика не напастувала ні бани нї супроводячих его достойників. Аж коли процесия скінчила ся і бан та инші достойники сїли до повозів зібрана товпа почала кричати: „Тьфу, проч!“ Вкінци посипало ся каміне па повіз бана. Товпа кинула ся відтак за повозом і перед палату бана та з криком демонструвала аж поліция розігнала еї. Богато осіб арештовано.

Новинки.

Львів, дня 19-го червня 1908

— **З'їзд лікарів і природослїдників в Празї** відбував ся в днях від 6 до 10 с. м. З Русинів крім проф. ческого університету дра Ів. Горбачевского брали участь в працях секцийних др. Теофіль Гвоздецкий з Липицї, др. Бережницкий з Відня, др. Танячкевич з Золочева і др. Евген Кобриньский, повітовий лікар з Кімполюнґа. В суботу 6 с. м. в Narodnim Divadle витано гостий і репрезентантів Славян. Русинів репрезентував др. Гвоздецкий і говорив в імени секциї природописної Наук. Тов-а ім. Шевченка і „Народної Лічницї“. „Доробок наш малий — говорив др. Гвоздецкий, — але коли стане руский університет у Львові, тоді попросимо Вас на свій науковий обрахунок“.

— **Руска Бурса в Терноноли** прийме на шкільний рік 1908/9 130 учеників шкіл середних. Поданя о приняте осмотрені сьвідоцтвом убожества належить вносити на руки Заряду до 1 липня с. р. Приняті питомцї мають піддати ся оглядинам лікаря і виказати ся потрібним білем і одежею при вступленю до Бурси. З Видїлу Рускої Бурси. В Тернополи дня 29 мая 1908 р. О. Дамян Лопатиньский, голова. Іван Боднар, секретар.

— **Видїл тов-а „Вакацийних Осел“** у Львові має примістити в часї вакаций до 100 дівчат, перебажно старших з виділових шкіл. Хто схотїв би взяти до себе на село рускі дівчата, зволить зголосити ся на адресу: С. Ґерусиньский, Львів, Арсенальска 6. — Рік шкільний кінчить ся 30 червня, тому пожадані як найшвидші зголошеня. Доси зголосив ся лиш один добродій.

— **Прогулька львівского „Сокола“** до Янова. Забавовий комітет уряджує в неділю 21 с. м. прогульку до печер в Сградчи і до Янова. Виїзд з гол. двірця о 1·35 год. по пол. На перестанку Козлинка висїдає ся. По звидженю страдецких печер прогульковці йдуть $1^1/_2$ клм. пішки лїсом над янівский став; по забавах і томболї перекуска в містї; потім оглядане міста, їзда на лодках, прохід лїсом. Поворот до Львова о 9·25 або 10·10 год. вечером. До Янова можна виїхати також другим поїздом о 3·35 по пол., але тоді комітет не піднимає ся опровадженя гостий по печерах в Страдчи. Учасники прогульки, як члени так і нечлени „Сокола“ платять по 10 сот. на річ „Сокола“, за що дістануть відзнаки. Поворотний білет до Янова коштує 80 с. — Комітет.

— **Дрібні вісти.** Пос. др. Олесницкий поставив в палатї послів пильне внесене о удїлене скорої підмоги для потерпівших в громаді Задвіре перемишляньского повіта від огню а в громадах Нлаве, Хутар і Кяльне стрийского повіта від граду і бурі. — В Єрмаківцї борщівского повіта буде з д. 20 с. м. отворена при тамошнім урядї почтовім стация телеграфічна з обмеженою денною службою. — В Теребовли в тамошній ґімназиї ширить ся хороба звана „мумпсом“ так дуже, що майже половина учеників не ходить до школи, в виду чого директор ґімназиї п. Гек був змушений поставити внесене до краєв. Ради шкільної о замкнене ґімназиї. — Вчера в ринку вкрадено п. Рудольфови Прешовскому з кишенї золотий годинник з золотим ланцушком вартости 240 К. — Анна Соянова з Милятич згубила в дорозї з ул. Паньскої на Галицку аркуш ґрунтовий, полїцу асекурацийну і мапу ґрунтову. — Каварка М. Деплїєва випила значну скількість розпущеного надманґанового потасу в самоубийчім намірі. Поготівля ратункова виполокавши її жолудок відставила еї до шпиталю. Причиною сего наміру відобрати собі жите були довги.

— **Конкурс.** Комітет бурси руского Товариства Педаґоґічного у Львові (Вірменьска ч. 2) розписує отсим конкурс на приняте питомців до бурси Товариства на рік шкільний 1008/9. — Приймати ся будуть ученики ґімназиальні, сини членів Руского товариства педаґоґічного. Услівя принятя: 1. Батько (опікун) мусить бути членом Руского товариства педаґоґічного. 2. Кождий питомець мусить бути зовсїм здоровий, що потвердять оглядини лікарскі з початком шкільного року. 3. Комітет бурси прийме лише добрих і пильних учеників, котрих успіхи дають повну запоруку, що они скінчать ґімназию. Першеньство мають відзначаючі ученики. 4. Батько (опікун) петента буде точно платити умовлену оплату з гори, найменше 22 корон місячно. 5. Кождий питомець зложить при вступі одноразовий даток на інвентар, лікаря, купіль і пранє в сумі 10 корон. До поданя о приняте долучити треба: 1. Сьвідоцтво шкільне петента з послїдного півроку. 2. Заяву, в котрій батько (опікун) ученика зобовязує ся виразно умовлену суму за поміщене сина в бурсї кождого місяця точно з гори платити. 3. Сьвідоцтво убожества.

Кождий принятий питомець має заосмотрити ся в 6 пар біля, 3 простирала на сїнник, 3 під ковдру, 3 пошевки, 12 хустинок, 6 пар скарпиток, 4 рушники, сїнник (2 м. довгий і 1 м. широкий), подушку, ковдру і коцик до накриваня, 2 порядні мундурки, плащ і 2 пари обуви. Зужиті протягом року річи обовязаний питомець доповнити. Кожда штука біля має бути назначена початковими буквами назвиска, а відтак числом, визначеним Зарядом бурси. При вступі мусить кождий виказати ся перед Зарядом, що все потрібне має, а єсли не було би все з порядку, може наразити ся на неприняте в послїдній хвилї. Всї питомцї є обовязані користати з науки співу і рисунків, а старші також язика француского і стенографії. Питомцям не буде вільно мати поза бурсою ніякого занятя, лише у виїмкових случаях лекциї за дозволом Заряду.

Поданя кождого петента з окрема адресувати так: „Заряд бурси руского Товариства

так о нїм писав: „Конзуль сповняє вповнї надію того, хто его відкрив. Єсть то так розумна малпа, що їй приходить ся дуже легко удавати чоловіка, підчас коли й найрозумнїйший чоловік не міг би переймити від малпи еї навичок і способу житя. Підчас своєї гостини в Парижи і Льондонї а тепер і в Берлинї мусїв пан Конзуль набрати ся дуже ріжнородних вражінь і шкода лиш, що він не може, як то буває у артистів, списати їх і передати нам в видї споминів. А то могли би ми довідати ся, що може сей молодий Африканець, котрий що дня їздить зі своїм властителем на пароxід, думати собі про европейскі звичаї“.

Подорож Конзуля по Европі була его тріюмфальним походом, але й заразом набавила его зародка смерти. Тіло его не могло видержати льондоньского воздуха і коли приїхав до Берлина, мав вже в своїй груди зародки тої хороби, яка скорше чи пізнїйше робить завсїґди конець малпам перенесеним до Европи.

Але з відвагою і покорою фільософа держав ся Конзуль ще досить довго на ногах, показував ся, що вечера перед урадованою публикою а по представленю як справдешний артист ішов на вечеру до реставрациї і тут також так само як неоден справдешний артист любив напити ся шампана, которого не жалували ему гостї, що разом з ним сиділи в реставрациї. Віридостойні сьвідки розповідають, що Конзуль иноді таки добре підпитий вертав до дому — також подібно як і неоден справдешний артист. Сей розпустний спосіб житя прискорив смерть бідному Конзулеви подібно як і неодному великому артистї.

Мимо дуже старанної лїкарскої помочи і опіки погиб він по кількох днях хороби на запалене легких. Але аж до послїдної хвилї задержав ту поважну і статочну поставу, яка підняла була его так високо понад всї з его роду. На телеґрафічно висказане бажане его сумуючого властителя в Ню-Йорку випхано его а через кілька днів цїлий Париж, куди завезено останки погибшого, ходив оглядати випханого шімпанза, як колиб відвідував виставлене публично тіло якогось високого достойника. Кілька гарних фотоґрафій, знятих з житя сего славного між зьвірятами артиста, зберегло его память для будучности: одна з них показує, як він сидить на кріслї і держить книжку в руках та вдивив ся в неї так, як би дуже зачитав ся; друга представляє его відпочиваючого по обідї з циґаром в зубах, а на третій видко, як він убраний за шофера сидить на самоїздї і держить в руцї колесо від керми; на конець четверта представляє его яко артиста граючого на фортепяні: в сурдутї, з розчуханим волосем, як у деяких артистів, перебирає він на клявішах а губи має отворені як до співу. На сїй фотоґрафії робить він враженє якогось старого катаринкаря.

Папуги.

Папуги, можна сьміло сказати, то малпи між птицями. Природний дар наслїдуваня у них так само сильно а може навіть в деяким напрямі і сильнїйше розвинений як у малп, бо підчас коли малпи наслїдують людий виключно лиш в рухах і мінах, то папуги роблять се лиш голосом. Папуги яко артисти були вже дуже давно знані людем а усвоюванє їх нагадує нам по части й усвоюванє наших домашних зьвірят. Стародавні Єгиптияни мабуть не знали ще малп, бо з'ображень їх не видко нїгде на старинних єгипетских памятниках. Так само і в біблиї не згадує ся про папуги. Але вже старинним Грекам знані були папуги. Онезикрит, полководець короля македоньского, Александра великого, видів усвоєні папуги у жителїв Індиї і одну таку живу папугу привіз був до Грециї. Пізнїйше завожено їх часто до Риму а у Римлян були они одного часу так улюблені, що строгий цензор Маркус Порцїюс Като одного разу аж таки публично докоряв ізза них Римлянам словами: Ох, нещасливий Риме! Яких же то часів ми діждали ся, коли жінки годують песиків на колїнах а мужчини носять на руках папуги!

(Дальше буде).

---

*) На початку вчерашного фельєтона в четвертім рядку випало цїле речене, а то вісусувало цїлий ряд гадок висказаних на вступі. Длятого поправляємо сим похибку і звертаємо увагу, що по словах: „...з одної сторони загадочну звязь межи чоловіком а зьвірятами“ — повинні були слїдувати пропущені слова: „а з другої не менше загадочну для нас природу зьвірять...“

педагоґічного у Львові“ ул. Вірменьска ч. 2. Поданя вносити найдальше до 30 червня 1908. Комітет прийме також учеників, що мають здавати вступний іспит до I. кляси. Всї бувші питомцї мають опять внести поданя.

— Розвій молочарских спілок, заініцьований перед 3 роками стрийскою філією „Просьвіти“ особливо заходами оо. О. Нижанковского і Л. Горалевича, довів до основаня Кравого Союза господарско-молочарского в Стрию і отвореня склепів в Стрию, двох у Львові, а дня 16 с. м. отворено нові склепи в Станиславові при ул. Майзелеса ч. 8 і сезонові в Трускавци і Яремчу. — Надіємо ся, що наша суспільність, розуміючи вагу економічної орґанізациї підопре як слід змаганя Союза і буде закуповувати лише в згаданих склепах. Красвий Союз господарско молочарский в Стрию крім основуваня спілок молочарских, займе ся також орґанізациєю спілок торговлї покладками і пасїчників і радо удїляє потрібних інформаций, як рівнож висилає на місце своїх делеґатів.

— До П. Т. Прятелїв бідної рускої дїтвори! За почином щирих приятелїв бідної дїтвори а за щедрою помочию Є. Е. Митрополита Шептицкого повстала в Галичинї перша руска осела вакацийна для бідних руских дїтий. Вже три роки висилало тов-о „Вакацийних Осель“ по кількадесять бідних дівчаг на час вакаций на село, аби і они по трудах цїлорічної умової працї серед тяжких обставин і крайної нужди, могли відживити ся і на сьвіжім воздусї хотяй через так короткий час набрати сили до дальшої боротьби житевої. — Доходи тов—а на сю цїль є майже ніякі, зовсїм не вистарчають, бо жертви протягом року зовсїм не напливають, а ті лепти, що Видїл тов-а вижебрає з кінцем року, є так малі, що то Тов-о не може сповнити сеї тяжкої задачі, яку руска суспільність на него наложила. Сотки дїтий і то крайних нуждарів зголошує ся що-річно на оселю, а тов-о з великим жалем мусить відмовити їм своєї помочи. Хто знає, яку вартість має здоровле для чоловіка і хто любить свої дїти, а є щирим патриотом не лише в слові але і в дїлї, той певно не відмовить помочи для тих бідних дїтий, котрі жиють через цїлий рік серед тяжких обставин моральних і материяльних. Нехай і сим бідним нуждарям засияє на хвильку зірка дїточої свободи і щасливої долї. З огляду, що конець року зближає ся, прошу присилати жертви сейчас на адрес проф. Володимир Адриянсвич, Львів ул. Вірменьска 2. Від Видїлу тов. Вакацийних Осель. — О. Бачиньска, предсїдательна. С. Ґерусіньский, секретар.

— Вписи учениць на I і II рік приватної женьскої учит. семинариї з рускою викладовою мовою, удержуваної через СС. Василиянки в Станиславові, відбудуть ся в днях 30 червня і 1 липня від 10—12 год. в полудне в канцеляриї заведеня при Заболотівскій ул. ч. 13. Кожда учениця має при вписї предложити: а) метрику хрещеня, б) шкільне сьвідоцтво з укінченої видїлової школи, в) сьвідоцтво щїпленої віспи, г) зложити при вписї вступну таксу в квоті 5 К на наукові средства. Вступний іспит на I рік, а для нових учениць на II рік, відбуде ся дня 2 і 3 липня. Учениця́м, котрі не обстали при вступнім іспитї, зверне ся таксу вступну. Місячна такса за науку в семинариї платна кождого місяця з гори, виносить 16 К, котру в разї потреби може управа СС. Василиянок знизити. Ученицї семинариї можуть також мати приміщенє в інститутї СС. Василиянок. Близші услівя принятя до інституту подасть управа. — Магдалина Гуменюк Ч. сьв. ВВ., настоятелька.

— Васїньский і спілка перед судом. При розправі переслухуваний в справі крадежі у Відни признав Васїньский, що вкрадений золотий медаль вартости 1000 кор. перетоплював Усценьский, але каже, що Усценьский не знав, що той медаль походить з крадежі. Так само перечив тому, мов би він при вломі до склепу годинникаря Шіфа в Ряшеві гнївав ся на Шветліха, що той за скоро завізвав его до втечі і що сказав тодї, „що вже дав би собі раду з тим жидом“, бо коли Шіф побачив, що з під підлоги вилазить свердел, наробив крику а тодї він разом зі своїми спільниками побігли на дворець і від'їхали до Львова.

В дальшій розправі приступлено до обговореня намїреної крадежі в Празї і убитя дозорця Кавтского. Приїхавши до Праги наймили Снеґуцкі помешканє, приймили служницю і замельдували ся під іменем Ельснеровичів. Снеґуцкий розглянувшись в містї вернув до Львова і забрав звідси Кноблоха та приїхав дня 14 грудня назад до Праги, маючи намір обікрасти один з тамошних склепів. Кноблох однак надумав ся инакше, вкрав Снеґуцкому-Васїньскому, у котрого мешкав 70 кор. і золотий перстінь з брилянтами та втік до Львова.

Лишившись без помічника Снеґуцкий не стратив надії на добру добичу. Порозумів ся зараз листовно і телеґрафічно з Усценьским і Гіттлем у Львові а тоті вислали єму зараз Адамского і Гіттнера. Узброївшись у відповідні знаряди вибрав ся Снеґуцкий з тими помічниками на сам сьвятий вечер на улицю Генрихівску, де війшовши перед замкненем брами одної з камениць, зайшли до пивницї, щоби тут, коли все успокоїть ся, добути ся до склепу золотаря Фр. Северня або до корінного склепу Ріттера, в котрих, як виказало слїдство, могли вкрасти у Северні ювілерскі предмети, вартости около 2000 кор а у Ріттера готівку около 8000 кор. Заким однак могли приступити до „роботи“, напудив їх дозорець тої реальности. Коли они втїкали а дозорець гнав ся за ними і кричав, вертаючий случайно дозорець Кавтский хотїв Снеґуцкого придержати, а той добувши бравнінґа стрілив до Кавтского з близька, просто в голову і убив на місци. Користаючи з замішаня Снеґуцкий і Гіттнер, втекли а лиш Адамский дістав ся в руки полиції і при нїм знайдено також бравнінґ.

Снеґуцкий вернувши з Гіттнером до помешканя, спакував чим скорше річи і разом з жінкою виїхали над раном дня 25. грудня просто до Самбора, де знайшли приміщенє і захист в домі Ст. Вальохи, дозорця вязниць у Львові. З Самбора поїхав Снеґуцкий з Гіттнером до Львова і над раном дня 30. грудня зайшли до дому Усценьского. Тут розмавляли они через хвилю з Усценьским а відтак вийшли на місто і вернули аж около 9 год. рано. За хвильку однак впала полиция і арештувала Снеґуцкого, а Гіттнерови удало ся втечи. Він аж 8 цьвітня с. р. ставив ся сам на полиції в Майнцу в Німеччинї, як сказав, длятого, щоби его не судили заочно.

Телеґрами.

Відень 19 червня. На нинїшнім засїданю палати послів внесли інтерпеляциї між иншими пос. Морачевский в справі відносин при судї повітовім в Калуши; — пос. Брайтер в справі ствердженя причини смерти челядника столярского Ант. Гайніша в Щавні і в справі виміру податку зарібкового братям Клінґоферам в Кривчичах. — Пос. Хоц протестував против рівночасних нарад краіньского сойму, котрий скликано на нинї. Опісля приступлено до дальшої дискусиї буджетової.

Берно (моравске) 19 червня. Ректор ческої полїтехніки оповістив, що виклади нинї розпочинають ся. Страйкуючі студенти старають ся перешкодити викладам. На нїмецкій полїтехніцї спокій; виклади не відбувають ся. Студенти заняли вижидаюче становище.

Білград 19 червня. Президент міністрів Пасич вручив королеви димісию цїлого кабінету.

Уральск 19 червня. Вистрілом крізь вікно убито ґенерала козаків Корошкіна.

Чікаґо 19 червня. Тафт одержав в републиканьскім конвентї 702 голосів, почім слїдувало іменоване его на кандидата на президента Сполучених Держав одноголосно.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·43, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 25/7): 6·40.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в недїлї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефон. ч. 527).